

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci navrhovatele **P. P.**, zastoupeného JUDr. M. V., advokátem se sídlem R. 241, F. p. R., proti odpůrci **Obci Čeladná** se sídlem Čeladná 1, o návrhu na zrušení části Územního plánu Čeladná, vydaného dne **2. 10. 2014**,

t a k t o :

I. Návrh se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel se podaným návrhem na zrušení opatření obecné povahy domáhá zrušení Územního plánu Čeladná, vydaného zastupitelstvem Obce Čeladná dne 2. 10. 2014, a to v části, v níž byla část pozemku parc. č. X v katastrálním území Čeladná zařazena do ploch veřejného komunikačního prostoru (PK).

V návrhu namítl, že je spoluvlastníkem předmětného pozemku parc. č. X v kat. území Čeladná. V napadeném územním plánu je po jihozápadní straně tohoto pozemku vedena komunikace spojující pozemky parc. č. X a X. Proti vedení komunikace po spoluvlastněném pozemku podal navrhovatel v průběhu zpracování

územního plánu dne 12. 9. 2012 a 7. 4. 2014 námitky, které byly zamítnuty. Uvedl, že předmětný pozemek zprůjezdnila v minulosti obec bez souhlasu vlastníků a bez stavebního povolení, a to v důsledku toho, že komunikace, která byla do té doby používána k přístupu k domu č. p. X, byla jejím vlastníkem zahrazena. Navrhovatel poukázal na to, že obytné domy č. p. X a X tvoří s přilehlými hospodářskými budovami komplex, jehož dvorem prochází obecní komunikace parc. č. X, která tam reálně také končí. Zprůjezdnění pozemku parc. č. X, který na komunikaci vedoucí dvorem navazuje, by vedlo k nárůstu dopravy přes dvůr zmíněného komplexu staveb. Přístupovou cestou se snaží obec vyjít vstříc investorovi na úkor starousedlíků. V podání ze dne 12. 5. 2015 navrhovatel doplnil, že s odpůrcem vede ohledně komunikace na pozemku parc. č. X dlouholeté spory a domáhá se odstranění nepovolené stavby.

Odpůrce ve vyjádření ze dne 27. 4. 2015 uvedl, že zákresem části pozemku parc. č. X do ploch veřejného komunikačního prostoru neomezuje nijak navrhovatele ve výkonu jeho vlastnických práv. K zakreslení došlo proto, že se na pozemku již komunikace vedoucí k rodinnému domu č. p. X skutečně nachází. Zpracovatel územního plánu navrhl v rámci stávajícího dopravního skeletu komunikaci k rozšíření, toto rozšíření však není zahrnuto mezi veřejně prospěšné stavby, a proto neomezuje vlastníka v užívání pozemku k jinému účelu. Tvrzená ekologická zátěž či snížení hodnoty nemovitostí žalobce by mohla být posuzována až ve fázi umísťování konkrétní stavby, nikoli v územně-plánovací dokumentaci. Ve vyjádření ze dne 21. 5. 2015 pak odpůrce poukázal na to, že předmětná komunikace na pozemku parc. č. X byla již v územně-plánovací dokumentaci obce Čeladná z roku 1994 vedena jako významná účelová komunikace. Územní plán neřeší, zda bude komunikace na ploše k tomu vyhrazené realizována či nikoli. Námitka navrhovatele byla vypořádána adekvátně vzhledem ke svému obsahu i rozsahu, kdy navrhovatel pouze uvedl, že s řešením jako vlastník nesouhlasí a žádá, aby byla tato skutečnost respektována. Odpůrce poukázal na nález Ústavního soudu ČR sp. zn. III. ÚS 1669/11 a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 Ao 1/2011 ze dne 2. 10. 2013.

Ze správních spisů odpůrce bylo zjištěno, že dne 2. 10. 2014 byl zastupitelstvem Obce Čeladná vydán formou opatření obecné povahy vydán Územní plán Čeladná. Účinnosti nabyl dne 14. 11. 2014. V rámci grafické části územního plánu byla na části pozemku parc. č. X zakreslen pruh podél jihozápadní hranice tohoto pozemku, zařazený do ploch veřejných komunikačních prostorů PK. Takto označeny jsou dle bodu f.6. textové části stávající uliční a jiné veřejně přístupné prostory v území obce, veřejně přístupné komunikační prostory, které nemusejí vždy splňovat požadavky na pozemky veřejných prostranství dle vyhl. č. 501/2006 Sb., ale je nutné je jako veřejně přístupné udržovat, protože zajišťují propojení jednotlivých částí obce nebo slouží jako průchody zastavěným územím do volné krajiny. Uvedené plochy mají v textové části definováno převažující (hlavní) využití, přípustné využití, nepřípustné využití (pozemky staveb a činnosti, které jsou v rozporu s převažujícím a přípustným využitím) a podmínky prostorového uspořádání a ochrany krajinného rázu. Navrhovatel je 5/8 spoluvlastníkem pozemku parc. č. X, trvalý travní porost o výměře 16 825 m². Dne 12. 9. 2012 došla odpůrci námitka navrhovatele ze dne 10. 9. 2012, v níž k zakreslení místní komunikace na pozemku parc. č. X uvedl, že

jako většinový spoluvlastník s takovým řešením nesouhlasí a žádá, aby územní plán respektoval tuto skutečnost. Námitka byla zaevidována pod č. X a nebylo jí vyhověno. V odůvodnění výroku o námitce odpůrce uvedl, že územní plán v případě zákresu komunikace na předmětném pozemku pouze deklaruje a popisuje současný stav v území, kdy v současné době se v území předmětná komunikace skutečně nachází a je používána jako příjezd ke stávajícím rodinným domům. Komunikace je funkční a územní plán ji zachycuje a pomocí ní dotváří dopravní skelet v dané lokalitě a jen vzhledem k jejím nevyhovujícím parametrům a navrženému rozvoji obytné zástavby v její blízkosti je komunikace navržena a doporučena k možnému rozšíření, nejedná se však o veřejně prospěšnou stavbu a tedy nedochází k zásahům do vlastnických práv jejich majitelů, jedná se pouze o koncepční doporučení. Územní plán neřeší detaily jednotlivých vlastnických vztahů a nemůže předjímat ani budoucí vztahy v území, je to nad rámec jeho zákonných možností a v rozporu se snahou o jeho koncepční řešení. Územní plán zde pouze poukazuje na to, že nové rozvojové plochy je možné dopravně obsloužit. To, jak budou v území řešeny vlastnické vztahy a zda vlastníci umožní další napojení rodinných domů, nepřísluší územnímu plánu v rámci detailu jeho zpracování řešit a předjímat. Územní plán zde žádným způsobem nezasahuje do vlastnických práv podatele ani je neomezuje, reaguje na současný stav v území a vychází z něj. Navrhovatel podal námitku opětovně dne 4. 4. 2014, kdy nesouhlasil se zákresem komunikace na předmětném pozemku a uvedl, že jediným účelem je zpřístupnění orné a další zemědělské půdy, kterou nakoupila realitní společnost za účelem nové výstavby. Toto zpřístupnění by bylo vedeno neúměrně dlouhým obchvatem, přičemž by to mělo na dvůr mezi obytnými domy č. p. X a X negativní dopady na statiku staveb a zhoršení životního prostředí. Námitce nebylo opětovně vyhověno s odůvodněním, že o věcně shodné námitce již bylo rozhodnuto dne 28. 3. 2013 a v území nedošlo k žádné podstatné úpravě a změně podmínek, které by měly vést ke změně tohoto rozhodnutí. V části, kde navrhovatel podal opětovnou námitku, nedošlo po prvním projednání návrhu územního plánu ke změnám, proto je námitka neoprávněná. Mimoto pak byly zopakovány věcné důvody, jaké byly uvedeny u předchozí námitky.

Soud v souladu s ustanovením § 101d zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) v rozsahu a v mezích návrhových důvodů přezkoumal napadené opatření obecné povahy.

Podle judikatury správních soudů spočívá přezkum opatření obecné povahy na algoritmu o pěti krocích: za první, v přezkumu pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy; za druhé, v přezkumu otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti (jednání ultra vires); za třetí, v přezkumu otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem; za čtvrté, v přezkumu obsahu opatření obecné povahy z hlediska rozporu opatření obecné povahy (nebo jeho části) se zákonem (materiální kritérium); za páté, v přezkumu obsahu vydaného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Ao 1/2005-98 ze dne 27. 9. 2005).

Návrhové námitky v projednávané věci směřují do posledního kroku přezkumu, a sice namítají nepřiměřenost zvoleného řešení ve vztahu k vlastnickému právu navrhovatele. Pokud se týče ostatních kroků, nebylo v tomto směru ničeho namítáno a ani soud ze spisového materiálu nezjistil nic, co by odůvodňovalo zrušení napadeného opatření v rámci prvních čtyř kroků přezkumu.

Pokud se týče zařazení části předmětného pozemku do ploch veřejného komunikačního prostoru (PK), pak je faktem, že tímto dochází k omezení vlastnického práva jeho spoluvlastníků v tom směru, že územní plán reguluje přípustné a nepřípustné využití daných ploch. To ovšem samo o sobě neznamená, že by zařazení části předmětného pozemku do uvedených ploch nemohlo obstát. Jak uvedl Nejvyšší správní soud, za předpokladu dodržení zásady subsidiarity a minimalizace zásahu může územním plánem (jeho změnou) dojít k omezením vlastníka nebo jiného nositele věcných práv k pozemkům či stavbám v území regulovaném tímto plánem, nepřesáhnou-li spravedlivou míru; taková omezení nevyžadují souhlasu dotyčného vlastníka a tento je povinen strpět je bez náhrady (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Ao 1/2009-120 ze dne 21. 7. 2009). Je na navrhovateli, aby v průběhu pořizování územního plánu vznesl námitky, v nichž by konkrétně uvedl, proč je zvolené řešení, resp. omezení jeho vlastnických práv nepřiměřené sledovanému cíli, a je tak porušena zásada proporcionality. Kvalita vznesené námitky determinuje rozsah a obsah vypořádání se s touto námitkou, jak správně podotýká odpůrce. Z tohoto pohledu je námitka navrhovatele ze dne 10. 9. 2012 extrémně kusá a obsahuje prakticky jen sdělení nesouhlasu z titulu spoluvlastnictví předmětného pozemku. Z tohoto hlediska byla jeho námitka vypořádána řádně, bylo-li poukázáno na to, že jeho vlastnické právo není dotčeno zákresem existující komunikace a možnosti jejího rozšíření, které ovšem nemůže být realizováno bez budoucího souhlasu spoluvlastníků. Nelze klást k tíži odpůrce, že se nezabýval aspekty, které vznáší navrhovatel až v řízení před soudem, kdy namítá možnost jiného vedení přístupu k nemovitosti č. p. X a namítá neoprávněnost stavby existující komunikace na předmětném pozemku. S ohledem na respekt k samosprávě obce a zásadě minimalizace soudních zásahů do této samosprávy soud nemůže nahrazovat úvahy zastupitelstva obce se zřetelem k nově uplatněným námitkám, které mohl navrhovatel uplatnit již v rámci pořizování územního plánu, avšak neuplatnil je. Soud by rozhodoval by o dané otázce „v první linii“, a nahrazoval tak činnost pořizovatele územního plánu, což je nepřípustné (srov. *mutatis mutandis* rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. č. j. 6 AOs 3/2013-29 ze dne 13. 5. 2014).

Na základě výše uvedených úvah dospěl krajský soud k závěru, že návrh je nedůvodný, a proto jej podle § 101d odst. 2 věty druhé s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že nebyly přiznány žádnému z účastníků, neboť náklady procesně úspěšného odpůrce nepřesáhly jeho běžnou administrativní činnost.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Krajský soud v Ostravě
dne 27. srpna 2015

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu